31994R3122

L 330/31 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS 1994 12 21

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 3122/94
1994 m. gruodžio 20 d.
nustatantis žemės ūkio produktų, už kuriuos mokamos grąžinamosios išmokos, rizikos analizės kriterijus

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1990 m. vasario 12 d. Tarybos reglamentą (EEC) Nr. 386/90 dėl monitoringo, atliekamo eksportuojant žemės ūkio produktus, už kuriuos skiriamos grąžinamosios išmokos arba kitos sumos [1], su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 163/94 [2], ypač į jo 6 straipsnį,

kadangi minėto reglamento 3 straipsnio 2 dalies antra pastraipa nustato, kad 5 % patikrinimų norma vienam produktų sektoriui gali būti pakeista 5 % norma visiems sektoriams, jei valstybė narė fiziniam patikrinimui skirtiems produktams pasirinkti taiko rizikos analize pagrįstą sistemą, jei laikomasi minimalios 2 % normos; kadangi išsamaus patikrinimo norma gali būti pagrįstai sumažinama Sutarties II priede nenurodytiems produktams;

kadangi atrankos kriterijai turėtų būti apibrėžti Tarybos reglamento (EEB) Nr. 386/90 6 straipsnyje minima tvarka;

kadangi šie kriterijai turi būti priimti iki 1995 m. sausio 1 d., nes naujoje Tarybos reglamento (EEB) Nr. 386/90 3 straipsnio 2 dalies redakcijoje numatytas rizikos analizės naudojimas nuo tos dienos;

kadangi Komisijos strateginėje kovos su sukčiavimu programoje pabrėžtas platesnis rizikos analizės naudojimas, ypatingą dėmesį skiriant duomenų bazių naudojimui; kadangi šioje programoje didelis dėmesys skiriamas Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimui užtikrinant, kad toks bendradarbiavimas vyktų kuo diskretiškiau;

kadangi šios priemonės yra reikalingos ir tinkamos bei turėtų būti taikomos vienodai;

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka visų su jomis susijusių vadybos komitetų nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Rizikos analizės tikslas yra užtikrinti, kad būtų atliekamas tų produktų, fizinių ir juridinių asmenų bei sektorių, kurie kelia didžiausią riziką, fizinis patikrinimas. Todėl analizė nustato keliamą riziką ir įvertina tos rizikos lygį, kad būtų galima atrinkti prekes, kurios bus tikrinamos fiziškai.

Kai remdamosi Reglamento (EEB) Nr. 386/90 3 straipsnio 2 dalies antra pastraipa valstybės narės atlieka rizikos analizę, jos gali pasikliauti tam tikrais toliau pateikiamais kriterijais norėdamos atrinkti eksporto deklaracijas, susijusias su produktais, kurie turi būti fiziškai patikrinti:

1) produktų:

— kilme,

— pobūdžiu,

— savybėmis pagal grąžinamųjų išmokų nomenklatūrą,

— verte,

— muitiniu statusu,

— tarifo sumažinimo rizika,

— grąžinamosios išmokos dydžiu pagal prekių technines charakteristikas ir pateikimą (riebalai, vanduo, mėsa, pelenų kiekis, pakuotės, kt.),

— naujai įgyjama teise į grąžinamąją išmoką,

— kiekiu,

— ankstesnių bandinių analize,

— informacija apie privalomus tarifus (PTI);

2) prekybos:

— dažnumu,

— neįprastos prekybos atsiradimu ir (arba) naujos prekybos plėtra,

— nukrypimais nuo prekybos tvarkos;

3) grąžinamųjų išmokų nomenklatūros atžvilgiu:

— grąžinamųjų išmokų norma,

— nomenklatūras, pagal kurias sumokama daugiausia eksporto grąžinamųjų išmokų,

— grąžinamųjų išmokų normos mažėjimo rizika pagal prekių technines charakteristikas ir jų pateikimą (riebalai, vanduo, mėsa, pelenų kiekis, pakuotės, kt.);

[1] OL L 42, 1990 2 16, p. 6.
[2] OL L 24, 1994 1 29, p. 2.

4) eksportuotojų:

— reputacija ir patikimumu,

— finansine būkle,

— naujų eksportuotojų atsiradimu,

— eksportu be jokio tiesiogiai matomo ekonominio pagrindimo,

— ankstesniais ginčais, ypač sukčiavimo atvejais;

5) pažeidimais:

— nustatytais arba įtariamais tam tikruose produktų sektoriuose;

6) taikomų muitinės priemonių atžvilgiu:

— įprastine deklaravimo procedūra,

— suprastinta deklaravimo procedūra,

— importo deklaracijos priėmimu taikant Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93 ([1]) 790 ir 791 straipsnius;

7) eksporto grąžinamųjų išmokų suteikimo tvarkos atžvilgiu:

— išankstiniu finansavimu (perdirbtiems arba neperdirbtiems produktams),

— tiesioginiu eksportu,

— produktų tiekimu.

2 straipsnis

Kai taikomi 1 straipsnyje minimi kriterijai, kompetentingos institucijos užtikrina profesinį slaptumą ir garantuoja jų turimų arba bet kokia forma gaunamų asmens duomenų konfidencialumą. Visų pirma jos užtikrina, kad tokie duomenys būtų apsaugoti taip, kaip pagal nacionalinius teisės aktus ir atitinkamas Bendrijos teisės nuostatas yra apsaugomi panašūs duomenys.

Šie duomenys gali būti naudojami tik šiame reglamente numatytiems tikslams.

3 straipsnis

1. Remdamosi įgyta patirtimi, valstybės narės ir Komisija kartu įvertina šių kriterijų patikimumą ir tinkamumą, kad prireikus galėtų padaryti būtinus šios sistemos ir atrankos parametrų pakeitimus, kad būtų padidintas fizinių patikrinimų veiksmingumas ir pagerinta atranka.

2. Valstybės narės Komisijai praneša apie:

— priemones, kurių buvo imtasi, įskaitant nurodymus nacionaliniams padaliniams taikyti atrankos sistemą, pagrįstą rizikos analize, atsižvelgiant į 1 dalyje minimus kriterijais,

— atskirus atvejus, kurie gali būti aktualūs kitoms valstybėms narėms.

3. Valstybės narės užtikrina, kad centrinis organas koordinuotų informaciją apie rizikos analizę.

4 straipsnis

Kai valstybė narė taiko atrankos sistemą, pagrįstą rizikos analize, apskaičiuojant visiems sektoriams bendrą 5 % patikrinimo normą, neatsižvelgiama atliktų Sutarties II priede nenurodytų produktų fizinių patikrinimų procentą. Šiuo atveju, visiems Sutarties II priede nenurodytiems produktams taikoma minimali 2 % norma.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 1995 m. sausio 1 d. priimtoms eksporto deklaracijoms.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 1994 m. gruodžio 20 d.

Komisijos vardu

René STEICHEN

Komisijos narys

([1]) OL L 253, 1993 10 11, p. 1.